

BÁCSKAI HIRLAP

POLITIKAI LAP

Megjelen minden hétfőn délben, szerdán, pénteken és vasárnap reggel.

Felolőa szerkesztő:

Dr. CSILLAG KÁROLY

Szerkesztőség:

Dr. Csillag Károly ügyvédi irodája Kazinczy-utca.
Telefon száma 119.

Kiadóhivatal:

Kosuth-utca Volnich-palotában
Telefon száma 42.
Költőter soronkint 20 krajczár

Ujabb kérdések.

Nincs könnyebb dolog a világon, mint hozzájárulni az üdvriadalomhoz, mint diésnótlakat zengeni, mint alággyujtani annak a görögtűznek, amelyet az országos közlekedés már lángraobbantott.

A koválygásig unalmas lehet a magyar sajtónak az az elragadtatása magának az ujonnan designált miniszternek is: Széll Kálmánnak, aki tulajdonképpen maga sem tudja még oly bizonyosan, mint a magyar sajtó, hogy fog-e kabinetot alakítani, ha pedig fog alakítani, ő maga sem tudhatja még, hogy milyen elvekkel és milyen emberekkel fogja folytatni.

Egyelőre annyi a tény, hogy a kibontakozás első feltétele bekövetkezett, hogy a politikai párttharcz elsimítására szükségelt első feltétel beállott.

Ezt az első feltételt nem akarta lehetetlenné tenni a korona sem, amikor az országos közhangulat óhajának eleget tett Széll Kálmánnak designálásával.

A kérdések kérdései hátra vannak. Fölvetik pedig ezeket a kérdéseket a szabadelvű pártban levő faktorok, köztük Tiszáék és a dissidensek, akik között valószínűleg nehezebb lesz a békét megteremteni, mint az ujonnan alakítandó kormány és az ellenzék között.

Az ellenzék eddigelé ki van elégitve, de további biztosítékokat kér. És annyi is tény, hogy annyira hoppon senki sem maradt, mint a Tisza klikk. A koronához nem is jutott, Bánffy is az utóbbi időben már nem reagált rájuk, az ellenzék pedig megtartotta velük szemben a régi gyűlöletét. Intrikájuk tehát tovább működik és nem vehető biztosra, hogy egy-egy a helyzet kényeszeréből és alkalmosságából kikerült csinyjuk nem fog-e újabb bonyodalmat csinálni. Mindezeket az aggályokat látva, csatlakozhatunk csak ahhoz az előlegezett országos örömhöz, amelylyel Széll Kálmánt fogadták eddigi sikerei után.

Főkérdésnek találjuk azt, hogy Széll

Kálmán a saját pártját mennyire tudja majd reorganizálni és alkalmassá tenni arra, hogy Magyarországot az államtekintély fentartása mellett kormányozza s hogy ezzel mennyire tudja majd purifikálni azt a rendszert, melynek papirosra fektetett elvei voltak csak és amelyek a gyakorlati kormányzásban csak elvéve jutottak érvényre.

Czukorgyárat a Bácskának.

Most hogy a Torontál-megyei gazdaság, egylet egy czukorgyár felállítását elhatározta, ezen nálunk évek előtt kezdeményező eszme ismét közelebb lépett felénk, és annak kivételét sürgeti. Gazdasági egyletünk egykori titkára, Rombai Dezső, annak idejében a lapokban között szakszerű fejtegetéseivel és lelkesítő buzgóságával Zomborban több uribembert ezen eszmének megnyert, kik a mikor répa természetével kísérletet tettek, azt mennyiség- és minőségileg kipróbálták, tapasztalták, hogy az eredmény fényesen bevált. A mennyiség kielégítő voltáról ezen televény du talaj miatt előre megvoltak győzőlve a kísérletezők, de nem annyira a minőség tekintetében, és ime cukorrépánk oly eukorartalmunak konstatáltatott, a mennyit nem vártunk.

TÁRCZA.

A virágok meséinek . . .

A „Bácskai Hírlap” eredeti tárczája.
Irta: QUASIMODO.

Kis bokrétaba kötve fris virágok fekszenek előttem. Fehér szegfü, piros szegfü meg kamélla. A gyengülő téli nap egy-egy sugára áttör a csukott ablakon, hogy felesókolja a kamélla sárga szirmán rezgő apró harmatcseppet. A virágok édes illata szétárad a szobában.

A virágok beszélgetnek. Kinyitják kis kelyhüket és beszélnek édes tündérhangon, előbb az egyik, majd a másik, meg aztán a harmadik. Egymásra bajlanak, átölelik egymást, ajkuk közelednek egy pillanatra, — de aztán beszélnek tovább, mesélnek édes hangon és én hallgatom a mesét:

„Babuka!”

Sok, sok virág között ült Babuka. Végig csókolta piros ajkával a rózsákat, lelopta róluk a hervadó leveleket és halvány piros arcát odafoktette az illatos levelek közé és halk hangon, hogy csak a virágok értsék, megsugta nekik titkát: «Szeretek!»

A virágok utána mondták: ő szeret — Babuka szeret.

És eljöttek Babukához minden nap az ő barátai. Csupa nagy gyerek. Babuka nagy fekete szemű felcsillogtak, mikor a nagy gyerekek bejöttek hozzá. Mosolyogva nyujtotta oda mindegyiknek husos fehér kecsóját és a nagy gyerekek hosszan csókolgatták Babuka kis kezét.

Aztán leültek a virágos divánra. Középen Babuka, körülötte a nagy gyerekek. — És Babuka boldog volt. Játszott a nagy gyerekekkel, ártatlan tréfálkozások között mult az idő: gyorsan, észrevétlenül.

Mikor aztán az est leszállt a földre — a nagy gyerekek egymás után bucsuztak el Babukától, mind, mind — csak egy maradt ott, az, kinek Babuka véletlenül megfogta a kezét.

Hetelig, nap-nap után megjelentek a nagy gyerekek Babukánál és hangos tréfájukkal, ártatlan játékkukkal benépesítették a szobát. És minden este ott maradt az az egy nagy gyerek Babukánál tovább, mint a többi. . . .

Egyszerre aztán a nagy gyerekek gondoltak valamit. Otthagyták Babukát, szólt az egyik, ott-ott, szavaztak egyhangulag a többiek. És már másnap Babuka hiába várta az ő barátait — a nagy gyerekek nem jöttek: se másnap, se harmadnap, de nem jöttek soha többet. Csak az az egy!

Babuka viagsága szomorúságra vált. Kis szívecskeje fájt, mert nem tudta, hogy mért hagyták ott őt az ő barátai. És mikor egészen magára maradt, oda ment virágaihoz és könnyes szemekkel nézte a hervadt virágokat.

Nézte a virágokat és ezer meg ezer gondolat motoszkált agyában. És kezdett eszmélni. Eszébe jutott egy-egy szó, csak egy hang, egy megjegyzés, egy röpke mosoly, — mely mintha gunyos lett volna!

A virágoktól kért tanácsot. Azok hervadtan hajták le fejüket — tán nem is hallották Babuka panasztát.

És fris virágok jöttek. Babuka szomorú mosolylyal rendezgette őket, félre taszította a hervadt, száraz leveleket és beszélgetett a fris a harmatos üde rózsákkal. Ezek se feleltek Babuka kérdésére; nem értették szomorúságát: hisz ott ül mellette szíve választottja — a kezét fogja, átöleli néha, bucsuzásra meg is csókolja!

A fris virágok összedugták fejecskéjüket, az egyik mesébe kezdett — Babuka is oda hallgat — ott térdel a virágok előtt:

— — — A szépséges szép menyasszony megkapta fehérselyem fátyolát. Fehérből volt a fátyol a frisen leessett hódul, ragyogott a fehérsége, tündöklött a tisztasága. — Hogy örült a fátyolnak a menyasszony! Oda vitte

Nálunk amikor répatermelés és egy gyár felállítására minden felét a legkedvezőbb arányban megvan és csak rajtuk mulik, hogy mások által a kedvező helyzetet elíteltetni engedjük. Megvan jeles termőtalajunk, hozzákellő mennyiségben, a szükséges munkaterő, mely várva-várja alkalmazását és szívesen vállalkozik az év nagy részét igénybe vevő munkára; és vár gazdag embereink ládáiban elég pénz arra, hogy belföldi idővel egy ilyen hatalmas vállalatot létrehozassanak. Azonkívül, mit mint fő érvet utolsónak említék, előttünk terül közvetlen szomszédságunkban Szerbia, mely folyvást fejlődő igényeivel és gazdagságaival hozzánk lenne utalva, és természetes, biztos fogyasztónk lenne.

Egyelőre kiszámíthatatlanok azon gazdasági előnyök, melyek egy ilyen gyár felállításakor úgy termelőinket, mint munkásainkat érnék és a körnek, hol létesülne, a jólét emelése tekintetéből, egészen más áramlatot kölcsönöznözne. Maga a földművelés hellejres művelése a répa termesztés, mint kapás növénynek felvételével, váratlan mérvben haladva, mivel a répa minden terménynek legalkalmasabb előveteménye, és kellő esznek feltétele mellett, földjeinket eddig nem ismert kultúrában tartaná. Mindenütt, hol nagy területeken répa termelés létesült, maga a földművelés a legvirágzóbb, mint Csehországban, Németországban s. a. t. és maga a gyár mindenféle hulladékaival termékenyíti a földeket.

Tovább fejtegetni a cukorgyár előnyeit, annyi mint a Dunába vizet hordani, mivel annak mindnyájan tudatában vagyunk, csak is az a kérdés, ki karolja fel, ki lépteti életbe ezen vidékünknek megváltást hozó eszmét? Úgy hiszem, valamint Torontóban, nálunk is erre leghivatottabb gazdasági egyesületünk, melynek könnyű az eszmét választmányában felvetni, és híveket toborozni. Magyarországnak utolsó idő óta oly nagy fejlődést nyert cukoripara eléggé bizonyítja annak nagy jövőjét, annak nagy kiviteli képességét, melyet már eddigelé is nyert, és mely idővel a kelet legtávolabb államaít elárasztja. Ne előz-

az ablakhoz, kitérte azt, úgy gyönyörködött benne. A ház előtt ment egy vásott gyerek, nézte ő is a szép fehér fátolt, aztán vigyorgva hajolt a földre, felkapott egy kis marok sarat és oda dobta a nyitott ablak felé, — egy kicsinyke sár esett csak a fátolra. — A menyasszony ijedten vette le róla, — ott maradt a helye, egy apró, kis szürke folt. — Megpróbálta lemosni és minél jobban mosta, annál nagyobb lett a folt a szép fehér fátolon. —

Babuka hallgatta a virág meséjét és szép szemébe könnyek gyűltek.

Volt tán egy vásott gyerek, ki az ő teher fátolára is sarat dobott? mert hisz ő is nyitva hagyja ajtaját, ablakát!

Megtörülte nedves arcát, letörle könnyeit Babuka — kivett a bokrétaból néhány friss virágot, a sárga kamélián még a harmatcsepp is ott rezgett — és rájuk bízta az üzenetet.

A virágok meséje a végéhez közeledik:

— Babuka szereti az ő barátait, nem is haragszik a nagy gyerekekre. A lenyugvó nap szülte csuf árnyék egy kis darabja veddött a fátolomra, azt hitték a bohók, hogy az a szürkesség a fehér fátolon — —, ám jöjjenek el újra, de — — nem állok többé nyitott ablak elé!

teszük meg magunkat mások által, ne különösen a Balkán államai által, melyek mint Rómán és Bulgária, felfogva kedvező helyzetük előnyeit, cukorgyárakat alapítanak, és ezzel az idegen terményt kiszorítják iparkodnak. E kérdés gazdasági fejlődésünk és jólétünkre oly nagy horderővel bír, hogy nem állhattam ellen a vágynak, azt ezen nagyra-becsült lapban szóvá tenni, karolja fel más szakavatottabb, fényesebb tollu és vegye fel az eszmecserét, — szóval vivat sequens!

Ritter Ágost.

Különfélék.

— **Halálozás.** Csak három napig feküdt seblázban a Nemzeti Casino gondnoka Tiry Hugó, a harmadik napon azaz tegnap este kiszenvedett. Tiry már régen gondnoki minőségben volt a Casinóban alkalmazva, mindenki tisztességes, becsületes embernek ismerte.

— **Hirtelen halál** Vucserits Gábor csurogi jegyző Temesvárott, hol rokonait látogatta, hirtelen meghalt.

— **A topolyai járás küldöttsége Zomborban.** A topolyai járás küldöttsége ma egy hete tisztelteti a főispánnál. A járás minden községéből résztvettek s összesen mintegy ötvenen voltak kik öméltségük kitüntetésé alkalmából üdvözölték. A küldöttséget Császár Péter főszolgabíró mutatta be, a szónok dr. Kern Lajos volt a ki üdvözölte öméltségét s a járás örömet fejezte ki a legmagasabb kitüntetés felett. Beszédében kiemelte, hogy öméltsége mindenkor jóindulattal viseltetett a járás és Topolya községek iránt s ezen jóindulatra hivatkozva, ez alkalommal is kérte öméltségét, hogy a Topolyán föllálandó adóhivatal ügyét magas pártfogásába vegye. A főispán a lelkes éljenzés elhangzása után meleg szavakkal köszöntö meg a nem reméjt orvát, majd az adóhivatalt illetőleg előadta hogy mindent tőle telhetőt megfog tenni. Innen a küldöttség tagjai közül a topolyaiak az ó-moroviczaiak és kishegyesiek az alispánhoz mentek, hol szintén dr. Kern Lajos adta elő a küldöttség kérelmét a topolya moroviczai és topolya-hegyesi ut kiépítése tárgyában. Az alispán szívesen fogadta a küldöttséget s kijelentette, hogy az utadójvedelem jelenleg csak arra elég, hogy a szükséges javítások és a nélkülözhetetlen építések költségei fedeztessenek, ha azonban a tervbe vett 3 milliót kölcsön felvehető lesz, a kért utak haladéktalanul ki fognak építtetni. A topolyaiak azután Jedlicska Mihály vezetése mellett a pénzügyigazgatáshoz mentek ugyan-csak az adóhivatal ügyében, ott honn nem találván előadójának tolmácsolta Jedlicska a község kérelmét.

— **Az országos színészkongresszusra,** a mely márczius havában lesz Budapesten, tegnap választotta meg a zombori színtársulat képviselőit: Hevessy Gábor színész és Dr. Patay Sándor ügyvéd személyébe.

— **„A zentai kereskedő ifjak egylete“** nek bálja. Folyó hó 18-án tartotta a zentai kereskedő ifjak egylete* az Eugen szálloda termeiben saját könyvtára javára hangversennyel egybekötött táncvizigalmat. A hangverseny programja a következő volt: 1. Humoros felolvasás Tartotta: Kabos Ármin egyleti elnök. 2. Offenbach: Hoffmann meséiből, operai észlet, éneklé: Heilbrunné — Boross Bella úrhölgy, zongorán kísérte: Reinitz Béla joghallgató. 3. Szeretem a nőket. Vig monológ. Irtá: Georges Lérin. Elő-

adta: Grósz József. 4. Rhapsodiák. Zongorán előadta Reinitz Béla joghallgató. 5. a) Barna Izsó: Betét dal Varney Diákissasszony ope-rettjéből. Éneklé: Heilbrunné — Boross Bella úrhölgy. Zongorán kísérte: Reinitz Béla b) Románcz. Reinitz Béla joghallgatótól, éneklé: Heilbrunné — Boross Bella úrhölgy. Zongorán kísérte: Reinitz Béla. A szép műsor minden egyes száma nagy tetszést aratott, külön kell kiemelniünk Heilbrunné — Boross Bella úrhölgy énekszámait, a melyek oly hatást értek el a termetet zuffolásig megtelt közönségnél, hogy az perczekig tartó tapsban és éljenzésben tört ki. Iskolázott nagy terjedelmű hangja minden regiszterben fényesen cseng és remek staccatóval méltó bámulatra ragadta a közönséget. Másodsorban Reinitz Béla joghallgató ügyes, mondhatnám virtuoz játékra érdemel említést, ki fiatal kora daczára, a művész nevet érdemli. Az ováció, amelyben a közönség részesítette, megérdemelt jutalma volt. A jókedv, melyet a hangverseny méginkább fokozott, a reggeli órákban ért véget. Jelen voltak: Asszonyok: Dr. Fiesch Miksáné, Dr. Braun Károlyné, dr. Mikosevichné, dr. Spitzer Mórné, R. Zsnyai Aurelné, Heiszler Ferenczné, Kabos Arminné, Zentai Jánosné, Barkoczi Izsóné, Goldstein Simonné, Schwarcz Lajosné, Ungár Ferenczné, Solymosiné, Heilbrunn Ignáczné, Pollák Zsigmondné, Kráhl Mórné, Goldstein Ferenczné, Müllerné, Ganzlné stb. stb. Leányok: Binnefeld Anuska, Pollák Rózsa, Deák Szidonia, Braun Irén, Ungár Rózsa, Hubert nővérek, Müller Pauls, Boross Olga, Heilbrunn Laura, Szonleitner Erzsike, Schöffner Bella, Kohn Irén stb. stb.

— **Megszökött a szegényházból.** Csak nemrég adtunk hírt, hogy egy Laki nevezű eszelős öreg ember a szegényházból két izben megszökött. Tegnap este harmadszor szökött meg még pedig Ádám kostümben. A szegény háznál levő tűzoltó poszt észrevette a szökést utána futott és elfogta. Mikor kérdezték hogyan szökött meg és miért azt felelte, hogy kiugrott az ablakon azért mert folyton ütök-verik — ebből persze egy szó sem igaz.

— **Öngyilkos kőműveslegény.** Nagyon buskomor volt már régebb idő óta Gaál József helybeli 19 éves kőműveslegény, ismerőse azt mondják, hogy szerelmes volt. Tegnap délelőtt meg sétált a vásárrban s délután mikor szülői hazulról elmentek, véget vetett örömtelen életének, kiment a kamrába s ott egy gereudára felakasztotta magát. Estefelé mikor szülei hazajöttek élettelenül találták meg. A mentők a bonczházba szállították.

— **Az elsikkasztott 30.000 frt tettése megkerült.** Vasárnapi számunkban megírtuk, hogy Weisz Vilmos az újvidéki takarékpénztár főkönyvelője 30.000 frt készpénz és 50.000 frt értékű váltó elsikkasztása után f. hó 13-án eltűnt. A sikkasztó főkönyvelő már azóta Bécsben is járt, ott azonban valószínűleg nem érezte magát jól és Budapestre utazott, a hol önként jelentkezett a főkapitányságnál a mely azonnal letartóztatta, kihallgatta és megmotozta, 260 forintot találtak nála. A budapesti főkapitányság Újvidékre szállítása iránt intézkedett és rendőri fedezet mellett, tegnap dében Újvidékre szállította, ahol a sikkasztót megérkezése után azonnal az ügyészség fogházába kísérték. Ujabbán arról értesülünk, hogy a mutatkozó hiány teljes fedezetet talál a tartalékalapból. Az igazgatóság tagjai ezen felül 20.000 frtot irtak alá, hogy a

lényeges felmondásoknak elég többségnek. Az igazgatóság az „Ujvidék” külön kiadásában a következő nyilatkozatot tette közzé: Nyilatkozat. Alolítottak mint az ujvidéki lakareképenztár igazgatósága tagjai és felügyelő bizottsági tagjai, ezennel kinyilatkoztattuk, miszerint intézelünk könyvelője Weisz Vilmos megszökése folytán támadt zavarok és rendellenességek miatt a még el nem készült évi mérleg elkészítéséről gondoskodtunk s e munkálatok folyamatban vannak. Ezen munkálatok befejezéséig a közgyűlést, mely f. é. február 28 ra volt kitűzve, kénytelenek vagyunk elhalasztani, olyképen, hogy azt az alapszabályszerű időn belül össze fogjuk hívni. Mivel azonban különösen betevőközösségünk a jelzett zavarok folytán bizalmatlankodva, esetleg nagyobb tömegben fogná betétjét kivenni akarni: ennek következtében (mert annyi készpénz készletben tartarunk nem lehet) elhatározzuk, hogy alolítottak mint az intézet igazgatósági és felügyelő bizottsági tagjai saját saját aláírásainkra 200.000 (kétszázezer) forintot fogunk biztosítani, illetve szükség esérére beszeresni, hogy a jelentkező betevők igényeinek megfelelhessünk. Ehhez néhány napi türelmet és a közönség bizalmát kérjük. Ujvidék, 1899. február 19-én.

Rohonyi Gyula, Ditzgen Imre, Szalay Lajos, Winkler Károly, Menrath József, Sevin Lajos, Adámovich Sándor, Molnár György, Harger Ágoston, Grossinger János, Wagner Mihály, Balla István, Ifj. Wukle István, Ertl Ignác, Rössler Albert.

— Beküldött a következő vers:

Az „Alapítókhoz.”

*Azt még értem, ha a macska
Nem ugat és nyávog
Azt is értem, hogy Szegeден
Nincsenek már svábok
Azt is értem, hogy Topolyán
Nem folyik a Szajna
Hogy Pest mellett a Duna van
Nem pedig a Rajna
De hogy az a „Papok lapja”
A keresztényt szidja
Azt nem értheti meg senki
Se pogány se szittya!
Irtja: a város egy*

izraelitja.

— **Öngyilkossági kísérlet.** Nagyon szerette a feleséget Farkas Adam helybeli napszámos, de az asszony mégis ott hagyta. E föltételek között mégis tegnap este a kapuban öngyilkossági szándékból egy zsebkéssel kétszer a bal oldalába szurt. A súlyosan sebesültet az előhívott mentők a kórházba szállították.

— **Megszűnt lap.** A „Tanulók Közlönye” cz. Heumann Mór helybeli könyvkereskedő kiadásában megjelent ifjúsági lap, pártolás hiányában megszűnt.

— **Összeesett az utcán.** Tegnap délelőtt a Szt. Háromság előtt Dromba Sándor kezei napszámos szingörös következtében összeesett. A megjelent mentők a kórházba szállították.

— **A mulató inasgyerek.** Jó napja volt tegnap Varga András 13 éves inasgyereknek, több társával „sukkozott” s azoktól 3 forint nyert. Amikor már valamennyi társától elnyerte a pénzt egyet mulatni akart s be ment az Obiáh-féle kocsmába s ott addig borozgatott míg teljesen részeg lett. Ekkor úgy ahogy kívánszorgott az utcára, ott azonban összeesett. Egy közeli rendőr észrevette s a mentőkért telefonált, akik a teljesen önkívületi állapotban levő gyermeket a kórházba szállították.

— **Verekedés rendőri fedezet mellett**

Tegnapelőtt délután a városháza előtt csinos kis verekedést rendezett két berugott atyafi. A városháza kapujában több rendőr állott a mikor két berugott ember érkezett oda s az ott álló egyik rendőrtől valamit kérdeztek. Valószínűleg nem tetszett nekik a felelet, mert összeveszték s egymást ütlegelni kezdtek. A rendőrök passzíval nézték a verekedést, de mikor látták, hogy fele se tréfa, a verekedőket szétválasztották. Néhány pillanatig néztek egymásra és újra hajba kaptak de a rendőrök bevezették a kapitányság börtönébe s addig fogva tartották míg kijózanodtak.

André léghajóskapitány Szabadkán.

Világhírű esemény zavarta fel tegnap éjjel a szabadkai rendőrség álmát. André a híres léghajó kapitány tegnap éjjel zuhant le a szabadkai határon.

Az eset részleteiről kiküldött tudósítónk a következőképen számol be.

A vásár második napjának éjjelén egy ember szaladt be a rendőrséghez és lihegő szavakban tudatta a rendőrséggel, hogy egy órási nagy léghajó zuhant le a felhők közül a palicsi úton.

Rendőrségünk minden további gondolkodás nélkül tisztlában volt vele, hogy ez nem lehet más mint André — a híres léghajó kapitány — a lufballonja.

Ami rendőri készlet csak kéznél volt azonnal mozgósítva lett. Az alkapitányok egymással vetélkedtek, hogy ki fog assistálni André csonthajnak összeszedésénél sőt az egyik rendőr egy tucsat kanalat is vitt magával, miután alaposan sejtette, hogy egy a felhők közül leesett embert csak kanállal lehet összeszedni.

Rohamos léptekben siettek ki a palicsi útra. Rövid keresés után csakugyan rábukkantak egy nagy ponyvamassára és azonnal tisztlába voltak vele, hogy ez a ponyvamassa az André léghajójának a romja.

Le nem írható örzelem fogta el a vizsgálatot vezető alkapitány keblét. André — a világ híres léguasát nékie sikerült megtalálni. Maga előtt látta már a világsajtó összes riporterit, amint hozzájönek meginterjúvóják a szenzációs eset alkalmából, előtte látta már a „Times” és a New-Yorki Herald vezércikkeit, amelyek az ő nevével kezdődtek. Azonnal hozzáálltak a léghajó maradványainak átkutatásához.

Mindenekelőtt konstatalva lett, hogy a léghajó éppen egy alatta haladt szekerre esett, amelyet darabokra tört.

A léghajó ponyvázata alatt mozgást is vettek észre, reménykedtek tehát, hogy André esetleg még életben találja.

A sors azonban mást akart. Mikor a ponyvázatot fölemelték, egyszerre csak azon vettek észre magukat, hogy teljesen ép sértetlenségében a ponyva alatti kocsiiban egy a vásár tisztelőire ideérkezett cigánycsalád alussza éjjeli álmát. A kis rajkók és purdék a dáde és az ő bájos felesége ott gubbaszkodtak a kocszi bensejében, nem is álmodva arról, hogy őket a világ egyik legnevezetesebb léghajósával összetévesztik.

Igy történt aztán, hogy André még a szabadkai rendőrségnek sem sikerült fölfeleznie!

Törvénykezés.

Kuruzslás áldozata.

Érdekes végtárgyalást tartott tegnap a szabadkai kir. törvényszék büntelő tanácsa Crainicean Mihály elnökele alatt.

Egy öreg tőpörödött anyóka állott a bíróság előtt, avval volt vádolva, hogy kuruzslásával megölt egy asszonyt, a ki hozzá folyamodott, hogy betegségéből gyógyítsa.

Az esett részleteiről annak idején beszámoltunk s most csak röviden közöljük a lényegét.

Mult év június havában beteg lett Hódos János felső-szent-iváni lakósnak felesége és pedig nyakán támadt valami kelés, a mely folyton nagyobodott, megmutatta az orvosnak az orvos azonban állítólag azt felelte, hogy ezen nem tud segíteni.

Hódosi János egyik másik szomszédjához fordult, a kinek elpanaszolta az esetet s így meghallotta valakitől, hogy Gáspár Jánosné mélykúti asszony ért a gyógyítás mesterségéhez, elvitte tehát feleségét Mélykútra és felkeresve Gáspár Jánosné elmondta neki panaszát és megkérdezte, tudna-e a bajon segíteni. Az öreg kuruzsló asszony erre azt felelte, miután a betegét megvizsgálta „az Isten után, ha csak bírok segítek” meg is alkudtak 20 forintba s az asszony ott maradt Mélykúton, férje pedig vissza utazott Szent-ivánra és tízenyolcznap után újra Mélykútra ment, hogy megtudja felesége állapotát. Ekkor győződött meg arról, hogy Gáspár Jánosné akként gyógyítja feleségét, hogy az udvarban egy sátozt állított fel ebben a sátozt elhelyezett székre ültette az asszonyt s egy nagy golyót addig tüzésített, mig nem teljesen izzóvá vált s ezt a golyót bevitte a sátoztba, erre vizet és cinobert csepegtetett és ennek gőzét kellett az asszonynak beszívni. Eközben az öreg kuruzsló asszony folyton imádkozott.

Hódosi látta, hogy felesége még mindig beteg és hogy a gyógyítás semmit sem hozott, haza vitte feleségét és minthogy napról napra rosszabbul lett behozta a szabadkai kórházba ahol az asszony a mérgezés következtében néhány napra meghalt.

Az öreg kuruzsló a végtárgyaláson mindent bevallott, hanem azzal védekezett, hogy ezt a gyógymódot nyolcz-tíz embernél alkalmazta és egynek sem történt semmi baja, sőt a községhezánál a fatu gazdáját is megfűstölte s ezinobert pálinkával is szokta adni, a mitől betegjei jobban lettek. A golyót egy 80 esztendősi rokonától kapta és azt állítja, hogy evvel sok embert gyógyított meg.

Ezülán dr. Barta törvényszéki orvos mondtotta el szakértői véleményét a használt gyógymódot feltétlenül halált okozónak mondja a mit megerősített a közegészségügyi tanács véleménye is.

A bizonyítási eljárás befejezése után Dr. Ringhoffer Lajos mondtotta el vádbeszédét, részletesen ismerteti a tényállást és a leg-súlyosabb büntetést kéri kiszabni.

Ekkor a törvényszék visszavonult és meghozta az ítéletet, amely szerint a vádlottat gondatlanságból okozott ember ölés büntette miatt 6 havi fogházra és 100 forint kártérítésre ítélte.

Érdekes jelenet volt, a mikor a törvényszék elnök megkérdezte a vádlottat, hogy megnyugszik-e az ítéletben vagy apellál,

a vádlott azonban sehogy sem akarta azt megérteni, hogy őt elítélték, különféle kitérő választ adott míg végre hosszas faggatás után kijelentette, hogy a büntetést két hónapos részletekben hajlandó leülni. Végre mikor megmagyarázták neki, hogy az lehetetlen, megnyugodott az ítéletben és a büntetés megkezdésére halasztást kért.

Az ítéletben a kir. ügyész is megnyugodott, az tehát jogerőssé vált.

A kortes.

— Jelenet. —

Személyek :

Az igazságügyminiszter.
Egy főszolgabíró.

Idő: jelenkor. A történet színhelye: Ázsia.

A miniszter: Folytassa az előterjesztéseit főszolgabíró ur...

A főszolgabíró: Nunc venio ad fortissimum virum, kegyelmes ur... A vezetésem alatt álló megye egyik aljegyzőjéről van szó, aki a viselkedésével szégyenpirt kerget az arczomba.

A miniszter: Halljuk, halljuk!

A főszolgabíró: Kérem alássan, ez az ember olyan ostoba, hogy tulajdonképpen csak hatósági engedéllyel volna szabad neki két lábón járnia és nem négyen. Éppen csak hogy nem bög...

A miniszter: Adassa be vele a lemondását.

A főszolgabíró: Rá akartam beszélni, hogy mondjon le, de hallani sem akar róla. Amellett kérem szépen, hanyag, krakéler, iszákos, teljesen hasznavehetetlen.

A miniszter: Fegyelmet a nyaka közé! E kell csapni!

A főszolgabíró: Nekem is az a véleményem kegyelmes ur. A minap cigány bandával akart a hivatalba bevonulni, a szolgálta szétkergette a cigányokat, a mire az én notáriusom pofon vágta a szolgálta.

A miniszter: Hallatlan!

A főszolgabíró: Ha szemre való lány, menyecske fordul meg nálunk valami ügyes-bajos dolgában, az aljegyző megcsipkedti az arczát. Ha nagyon csinos, meg is csókolja!

A miniszter: A pimasz!

A főszolgabíró: Szórol szóra úgy van, kegyelmes ur. Ötven esztendőn alul lévő asszonyok a viláért sem jönnek be a szolgálta, hivatalba gardedám nélkül.

A miniszter: Végtelenül csodálkozom, hogy a főszolgabíró ur még nem vetett véget ezeknek a szörnyű állapotoknak. Ez nagy foku hanyagság.

A főszolgabíró: Tettem már jelentést a főispán urnak, de ő csak annyit mondott: Fiatalság, bolondság! Es nem tett semmit.

A miniszter: Szörnyűség!

A főszolgabíró: A multkoriban, kegyelmes ur, ez a gézengúz aljegyzőcske a tárgyalási terembe két pohár sört hozott és az egyiket ráköszöntötte egy fiskálisra, aki elpanaszkodta nekem, hogy mikor nem akarta a sört meginni, az aljegyző megczibálta a szakállát és rákiáltott: «Soha ilyen vén szamarat!»

A miniszter: Rettenetes!

A főszolgabíró: Az ostobaságára jellemző, hogy egyszer azt kérdezte tőlem: „Ugy-e kérem, a gyanuperak a szolgálta hatáskörébe tartoznak?»

A miniszter: Oh, a viziló!

A főszolgabíró: Valóban, kegyelmes ur, első minőségű viziló az én notáriusom! A multkoriban egy álló héliq feléje se szagolt a hivatalnak.

A miniszter: Korhelykedett?

A főszolgabíró: Igen, korhelykedett, a mi vele jár mindenféle korteskedéssel.

A miniszter: Hát korteskedik is?

A főszolgabíró: De még mennyire! Sorra járja a lebujsokat és mindenütt szónokol. A sok ivástól meg kiabálástól egész rekedt a hangja. Még a tanyákra is kijár szavazatokat gyűjteni.

A miniszter: Persze az ellenzéki képviselő jelölt érdekében korteskedik a gazember!

A főszolgabíró: Oh nem kegyelmes uram! A kormánypartí jelölt mellett...

A miniszter (szünet után): Milyenek a kormánypartí jelölt kilátásai?

A főszolgabíró: Gyöngék kegyelmes ur, nagyon gyöngék...

A miniszter: Anyival inkább meg kell becsülni az ambíciózus, agilis embereinket...

A főszolgabíró: Mindenesetre kegyelmes ur, de...

A miniszter: Semmi, de! Látszik, hogy abban az aljegyzőben van iparkodás, tettvágy.. Hogy csinál apróbb stikliket? Hiszen fiatal ember, forró vérű... Hadd tombolja ki magát! Látszik, hogy nem gyámoltalan. Van benne temperamentum!

A főszolgabíró: Mindazonáltal bátorkodom...

A miniszter (idegesen): Csöndet kérek! Végtelenül csodálkozom, hogy főszolgabíró ur az ilyen hasznavehető fiatal emberek ellen nem röstell intriguálni!

A főszolgabíró: Bocsanat kegyelmes ur, de...

A miniszter: Ha legközelebb megüresedik egy szolgálta állás, majd lesz gondom arra a fiatal emberre! (Gunyosan): Ön pedig gondolhatja arra, hogy olyan intézmény is van a világon, a minek nyugdíj a neve!

(-nt.)

31 szám 1899.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. év LX. t.-cz. 102.§-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szabadkai kir. járásbírószág V. 1825/2 98 szmu végzése által a szabadkai általános takarékpénztár javára Szigethy József ellen 210 frt, kr tőke ennek 1898. évi július hó 21. napjától számított 6% kamatai és eddig összesen 43 frt 43 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság felölt és 892 frt 60 kr-ra becsült gyógyszerári berendezés szoba butorok, és háziesszközökből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a V. 1825/2 98. sz. kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínén, vagyis Szabadkán I. kör lakásán leendő eszközésére 1899-ik év márczius hó 13-ik napjának délelőtt 10 1/2 órája határidőül kitűztik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legfőbbb ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az árverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetve.

Kelt Szabadkán, 1899. évi február 15-én

Csernyus Zsigmond

kir. bír. végrehajt.

98 szám 1899.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szabadkai kir. járásbírószág 1899 V. 89/1 számú végzése által Beck Sámuel javára lak. Erdőbányán végrehajtást szenvedett Hártl Vilmos szabadkai lakos ellen 800 frt — kr tőke, ennek 1898. évi július hó 31. napjától számított 6% kamatai és eddig összesen 55 frt 02 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság felöltölt és 537 frt — kr-ra becsült különféle háziutorok és ágyneműekből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 1899 V. 89/5 sz. kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínén, vagyis Szabadkán VI. kör 295. hsz. a leendő eszközésére 1899. márczius hó 4-ik napjának délelőtt 9 1/2 órája határidőül kitűztik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legfőbbb ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Szabadkán, 1899. évi február hó 18. napján.

Bende Ignác,

kir. bírósági végrehajtó.

13933 szám 1898. tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szabadkai kir. törvényszék mint telekkönyvhatóság közhírré teszi, hogy Haverda Boldizsár ügyvéd és csat. társ végrehajtónak Vörös István és neje Csik Agnes végrehajtást szenvedő elleni 150 frt — kr. tőkekövetelés s járulékaí iránti végrehajtás ügyében a szabadkai kir. törvényszék (a szabadkai kir. járásbírószág) területén lévő Szabadka város határában fekvő a szabadkai 15704 sz. betétben A f. 14201/16 a hrsz. a. foglalt Vörös István és neje szül. Csik Agnes neveiken álló ház udvar és kertre az árverést 720 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1899-ik évi márczius hó 17 ik napján délelőtt 9 órakor a szabadkai kir. törvényszék telekkönyvi hivatalában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 72 frt — készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban megjelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Szabadkán a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság 1898. december 16. napján.

Dr. Eperjesi Béla,

kir. tészi bíró.